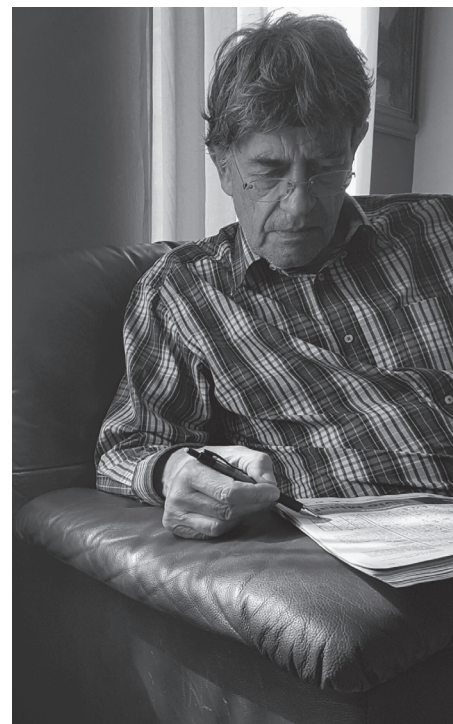

Peter Žargi 1949–2021

Boris Briški

V ponedeljek, 18. oktobra 2021, smo se na ljubljanskih Žalah mnogo prezgodaj poslovili od prijatelja, arhitekta Petra Žargija. Vsi, ki smo ga poznali, vemo, kako izjemen, dragocen in nenadomestljiv je bil. Z vedenji, ki so segala na področja literature, prevajalstva, glasbe, likovne umetnosti, arhitekture in tehnike, je znal vedno znova navdušiti in očarati. Razgledanost in širina duha, znanje kemije, fizike, razumevanje statike, obvladovanje predpisov, so mu omogočali suvereno reševanje nalog, ki so bile za nas pogosto pretežke. Brez njegovih, z inovacijo zaznamovane tehnične in likovne pomoči ni šlo, ali pa je šlo slabo. Bil je mojster obvladovanja problemov gradbene fizike in detajlov ovojev stavb, ki jih nikoli ni reševal na račun njihove uporabnosti ali lepote. Številni hvaljeni in nagrajeni projekti so pravo in dokončno podobo pridobili prav s sodelovanjem Petra Žargija.

Na začetku svoje strokovne poti, po diplomi, je na ZRMK delal z arhitektom Fedorjem Škrlepom, kot je sam večkrat dejal, si boljšega učitelja ni mogel želeti. Pozneje, v devetdesetih letih je ustanovil podjetje Polytechnic in znotraj njega delal kot samostojen projektant, svetovalec, do izteka življenja. Za upokojitev ni bilo časa. Med leti 2004 in 2020, v obdobju, ki je nekoliko bolje dokumentirano, je sodeloval pri več kot 160 arhitekturnih nalogah, od stanovanjskega kompleksa Bežigrajski dvor, do Muzeja sodobne umetnosti na Bledu in Športne dvorane Bovec. Ob delu je nizal nešteto predavanj, se udeleževal strokovnih seminarjev, bil zraven pri nastajanju zakonov in pravilnikov, pisal ekspertize in izvedeniška mnenja. Žal je zgolj naključje preprečilo, da ni postal predavatelj na fakulteti za arhitekturo. Nikoli se ni postavljaj zase, vedno pa je našel čas za brezplačno pomoč neštetim posameznikom in izvajalcem, z znanjem ter kreativnim pogumom je dan za dnem vnašal svetlobo v mrak naše nevednosti. Svoje delo je imel rad in rad je imel ljudi.

Bil je potrpežljiv, duhovit, zabaven, iskrič, radoveden ter spoštljiv sogovornik, s čutom za socialno enakost in pravičnost ter lepoto življenja. Ničkolikokrat je iz žepa potegnil lastne prevode angleških in ameriških pesnikov, nam prebral dobro sestavljeno premetanko ali predvajal tonski zapis skladb, ki jih je skomponiral in posnel.

Užitek je bilo deliti trenutke z njim, ga poslušati, se od njega učiti, pomirjajoče delati po njegovih nasvetih. Ni ga več, preveva nas žalost.